

P7_TA(2011)0411

Vienpusējas deklarācijas Padomes sanāksmju protokolos

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. septembra rezolūcija par vienpusējām deklarācijām Padomes sanāksmju protokolos (2011/2090(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētāja 2009. gada 8. decembra vēstuli Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājam,
 - ņemot vērā 1998. gada 22. decembra Iestāžu nolīgumu par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienu tiesību aktu izstrādes kvalitāti¹,
 - ņemot vērā Padomes un Komisijas sniegtās atbildes uz rakstiskajiem jautājumiem P-3977/2010 un E-3981/2010,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0269/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienības Tiesai nepārprotami ir ekskluzīva kompetence lemt par Eiropas Savienības tiesību aktu interpretāciju neatkarīgi no tā, vai runa ir par primārajiem vai sekundārajiem tiesību aktiem;
- B. tā kā Eiropas Savienības Tiesa vairākkārt ir apstiprinājusi, ka deklarācijas nav juridiski saistošas;
- C. tā kā likumdošanas procesā Padomes pienākums ir pilnībā informēt Parlamentu par savu nostāju²,
- D. tā kā Līgumā ir noteikts, ka iestādēm jāīsteno pilnīga savstarpēja sadarbība³,
- E. tā kā vienpusējas dalībvalstu vai Padomes deklarācijas varētu negatīvi ietekmēt Parlamenta likumdošanas pilnvaras, mazināt Eiropas Savienības tiesību aktu kvalitāti un apdraudēt juridiskās noteiktības principu;
- F. tā kā ar Padomes vai Samierināšanas komitejas sanāksmju protokolos iekļautām deklarācijām, lai kurā likumdošanas procesa posmā tas arī būtu norisinājies, nav iespējams ietekmēt abu likumdevēju iestāžu sarunu rezultātus,
1. atkārtoti apstiprina, ka deklarācijām un paziņojumiem, kas attiecas uz kādu tiesību aktu, taču nav iekļauti šā tiesību akta tekstā, — turklāt neatkarīgi no tā, vai to autors ir Eiropas Savienības iestādes vai viena vai vairākas dalībvalstis, — nav juridiska spēka un tie var

¹ OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.

² LESD 294. pants (pirmajā lasījumā).

³ LES 13. pants.

kaitēt Eiropas Savienības tiesību aktu konsekvencei un nepārprotamai interpretācijai;

2. uzstāj, ka vienusējās deklarācijas nedrīkst mazināt vai vājināt ikvienas dalībvalsts pienākumu sistemātiski publicēt atbilstības tabulas, kurās norādītas iespējas un līdzekļi ES tiesību aktu transponēšanai attiecīgās valsts tiesību aktos, lai tādējādi nodrošinātu efektīvu un pārredzamu tiesību aktu īstenošanu visā Eiropas Savienībā;
3. prasa, lai par visām deklarācijām tiktu ziņots Parlamentam un lai dalībvalstu deklarācijas netiktu publicētas *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* L sērijā;
4. aicina Padomi, lai tā, nosūtot dalībvalstu parlamentiem un valdībām protokolus par Padomes sanāksmēs apspriestajiem likumdošanas jautājumiem, vienlaikus tos nosūtītu arī Parlamentam;
5. patur tiesības izmantot visus Parlamenta rīcībā esošos likumīgos līdzekļus gadījumos, ja vienusējās deklarācijas apzināti izmantotas ar mērķi radīt tiesiskas sekas;
6. aicina Padomi un Komisiju, pamatojoties uz LESD 295. pantu, iesaistīties sarunās ar Parlamentu nolūkā atjaunināt Kopīgo deklarāciju par koplēmuma procedūras (tagadējās parastās likumdošanas procedūras) praktiskajiem aspektiem, lai ņemtu vērā spēkā stājušos Lisabonas līgumu un skaidri norobežotu vienusējo deklarāciju darbības jomu;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.